

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MET ALLE MIDDELEN

Psychologische thriller in 3 bedrijven

door

Rudy Soetewey & Staf Schoeters

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 2098

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1993/220/50
ISBN 90-385-0259-1

cop. 1993 Toneelfonds J. Janssens/Rudy Soetewey & Staf Schoeters

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

GEDRUKT OP MILIEUVRIENDELIJK CHLOORVRIJ PAPIER

Dekor:

Een living van een dure villa. Eèn zijwand wordt ingenomen door verandadeuren met zicht op een tuin; bij de andere zijwand staat een bureau met telefoon. Achteraan, naast de schouw waaraan een portret van 'patriarch' Dieudonné d'Ertvelde d'Assenede hangt, staat een bar. Centraal vinden we canapé, zetel en tafeltje. Er zijn nog twee andere deuren, èèn naar de hal en èèn naar andere vertrekken in het huis.

Personen:

Jacques Sonnfelt	Rijpe bedrijfsleider. Getrouwd met Elise.
Elise d'Ertvelde d'Assenede	Echtgenote van Jacques en dochter van de eigenaar van het financiële concern ASSAFIN, Dieudonné d'Ertvelde d'Assenede.
Edward d'Ertvelde d'Assenede	Broer van Elise. Rijpe veertiger.
Harry Reniers	Privé-detective en vriend van de familie d'Ertvelde d'Assenede.
Pierre Corthout	Onderzoeksrechter.
Diane Snelders	Journaliste.

Tijd.

—
Heden.

Plaats.

—
De villa van een steenrijke familie.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL: persconferentie.

[Eerst horen we een 'radiostem' volgend beursbericht voorlezen]

...En dan nu het beursnieuws. De algemene stemming bij de beleggers is gunstig: zowel op Wall Street als in Tokio gingen de aandelenkoersen omhoog. De Dow Jones sloot af op 3307 punten, 33 punten hoger dan de beginkoers en ook de Nikeï-index steeg met 0,5 %. In Brussel sloot de Bel-20 af op 1178, een stijging van 1,7 %. De contantindex sloot 31 punten hoger op 5774. Ook op de termijnmarkt was de sfeer positief. De grootste stijgers waren hier Electrabel en Solvay, die er 4,2 % en 2,9 % op vooruit gingen en respectievelijk afsloten op 5790 fr en 11570 fr. De grootste daler was de financiële holding ASSAFIN, die afsloot op 9490 fr, een verlies van 2%. Tot daar het beursnieuws. En dan nu het weerbericht...

Voor het doek staat een langwerpige tafel met drie stoelen. Op de tafel een microfoon op een tafelstatief. (Dit geheel kan ook op de scène zelf staan, indien het via belichting van de rest wordt geïsoleerd)

(Drie mensen komen uit de coulissen: Jacques Sonnfelt, z'n echtgenote Elise d'Ertvelde d'Assenede en Pierre Corthout, onderzoeksrechter, map in de hand. Elise is duidelijk emotioneel aangeslagen en wordt ondersteund door haar echtgenoot. De drie zetten zich achter de tafel, de onderzoeksrechter in het midden. In de zaal zit tussen het publiek Diane Snelders, een journaliste. Er kunnen eventueel flitslichten van fototoestellen oplichten.)

ONDERZ. (Opent het mapje) Dames en heren van de pers, namens de procureur des konings van Antwerpen heb ik

u het volgende te melden. Hedenochtend, 16 januari, omstreeks 8u20, werd de 9-jarige Eric Sonnfelt, op weg naar school in de buurt van de ouderlijke woning te Rijnegem, door onbekenden ontvoerd. Kort na de feiten werd door politie en rijkswacht een gecoördineerde speractie op touw gezet, wat evenwel geen resultaat opleverde. De procureur gelastte me met het onderzoek naar de verdwijning, maar... (Aarzelt even. Dan met klem.) En dat wil ik duidelijk en formeel stellen... Op nadrukkelijk verzoek van de ouders en naaste familieleden werd overeengekomen dat zowel politie- als gerechtelijke diensten tot nader order zullen afzien van enige tussenkomst in deze zaak. Deze namiddag namen de ontvoerders contact op met de familie. Maar daarover zal de vader u nader toelichten. (Draait de microfoon naar Jacques)

- JOURN. (Staat op en onderbreekt de persconferentie) Meneer de onderzoeksrechter, een vraag...
- ONDERZ. (Onderbreekt haar) Juffrouw Snelders... Het betreft hier een officieel communiqué. In dit stadium is het onmogelijk om op vragen van de pers te antwoorden, dat weet u toch ook ?
- JOURN. (Vinnig) Een verduidelijking naar de publieke opinie toe, meneer de onderzoeksrechter, meer niet. Daarvoor zijn wij hier toch, dacht ik.
- ONDERZ. (Zuchtend. Stemt met tegenzin toe.) Eèn vraag, juffrouw Snelders.
- JOURN. Dank u, meneer de onderzoeksrechter. Overweegt u een interventie uit te stellen tot het kind goed en wel bij de ouders is teruggekeerd ?
- ONDERZ. Wij zullen wachten tot de ouders het licht op groen zetten. (Keert zich reeds naar Jacques, maar wordt opnieuw onderbroken)
- JOURN. Wordt met 'naaste familieleden' de grootvader langs moeders kant bedoeld, de heer Dieudonné d'Ertvelde d'Assenede ?

- ONDERZ. (Geërgerd en met klem) Eèn hadden we gezegd, juffrouw Snelders. En uw laatste vraag doet momenteel niets terzake. (Tegen Jacques) Meneer Sonnfelt...
- JACQUES (Blijkt even onwennig naar Elise, die haar emoties verbijt. Haalt vervolgens een papier uit z'n binnenzak en leest met een beheerste, vastberaden stem) Deze namiddag ontvingen we een telefonische oproep van de ontvoerders van Erik. Mijn vrouw en ik kregen Erik even te spreken, waaruit we konden opmaken dat onze zoon het wel stelt. (Kijkt even bemoedigend naar Elise, die een zakdoek tegen haar mond drukt) We namen kennis van de door de ontvoerders gestelde eisen, waarover ik nu niet kan uitwijden, niet tegenover de pers, noch tegenover de gerechtelijke instanties. Wel wil ik de ontvoerders middels deze weg verzekeren dat alle middelen waarover onze familie beschikt zo snel mogelijk zullen worden ingezet om de vrijheid van onze zoon te bekomen. Mijn boodschap tot de ontvoerders is dus duidelijk: aan uw wensen zal worden voldaan. (Steekt briefje weer weg)
- ELISE (Buigt naar de microfoon toe. Huilerig.) Erik jongen, papa, mama en opa doen alles om je zo vlug mogelijk terug thuis te hebben. Je moet niet bang zijn, want... (Haar stem breekt echter)
- JACQUES (Slaat arm om Elise en doet teken aan de onderzoeksrechter dat het zo wel genoeg geweest is.)
- JOURN. Meneer Sonnfelt, zult u zelf bemiddelen met de ontvoerders ?
- JACQUES (De onderzoeksrechter wil haar vraag afwimpelen, maar Jacques komt bereidwillig tussenbeide) Hiervoor wordt beroep gedaan op een vertrouwensman van de familie.
- JOURN. (Gaat door op haar elan) Hoeveel bedraagt het losgeld ?
- JACQUES (Doet teken dat hij het hierbij laat.)

- ONDERZ. (Overredend) Dames en heren, mag ik u verzoeken het stilzwijgen van de ouders te respecteren. Laat ons niet vergeten dat het leven van een kind op het spel staat. (Gaat eveneens staan)
- JOURN. (Hardnekkig) De familie d'Ertvelde d'Assenede was vroeger al eens het mikpunt van een ontvoering. Bestaat er volgens u enig verband ?
- ONDERZ. (Terwijl hij zich afwendt) Wij houden u van het verder verloop op de hoogte. Ik dank u. (Jacques, Elise en de onderzoeksrechter gaan af, eventueel onder begeleiding van het flitslicht van fotografen)

EERSTE BEDRIJF

TWEEDE TAFEREEL: TWEE DAGEN NA DE EERSTE PERSCONFERENTIE.
NAMIDDAG.

[Eerst horen we opnieuw een 'radiostem' volgend beursbericht voorlezen]

...gewonnen met 2-1. En dan nu het beursnieuws. Het klimaat op de beurs blijft positief. In Wall Street sloot de Dow Jones af op 3397 punten, een stijging van 22 punten ten opzichte van de beginkoers. Ook de Nikeï-index eindigde met een winst van 0,7 % In Brussel sloot de Bel-20 af op 1204, een stijging van 1%. De contantindex sloot 12 punten hoger op 5812. Ook op de termijnmarkt blijft het algemeen klimaat gunstig. De grootste stijger was hier Philips, dat afsloot op 510 fr, een winst van 1 %. De grootste daler was alweer de financiële holding ASSAFIN, die met 1,4 % verlies eindigde op 9010 fr. Tot zover het beursnieuws. En dan krijgt u ook nog het weerbericht...

(Een living van een dure villa. Eèn zijwand wordt ingenomen door verandadeuren met zicht op een tuin; bij de andere zijwand staat een bureau met telefoon. Achteraan, naast de schouw waaraan een portret van 'patriarch' Dieudonné d'Ertvelde d'Assenede hangt, staat een bar. Centraal vinden we canapé, zetel en tafeltje. Er zijn nog twee andere deuren, èèn naar de hal en èèn naar andere vertrekken in het huis. Edward, de broer van Elise, staat bij de bar, met een leeg whiskyglas in de hand. Z'n vrije hand zit in een zwarte handschoen. Hij is duur maar huiselijk gekleed. Elise, strakker gekleed, staat bij de verandadeur.)

ELISE (Blijkt gespannen naar buiten) Hoelang is Harry nu al weg ? Toch al meer dan een uur, niet ?

EDWARD (Raadpleegt z'n horloge. Heeft al enkele glazen op, maar is niet dronken. Een 'habitué'.) Vijftig minuten. Op de kop af. (Schenkt z'n glas vol) Lang genoeg, als je het mij vraagt.

- ELISE (Meteen gealarmeerd) Hoe bedoel je ?
- EDWARD (Schouderophalend) Ach... Niks. Dat het lang duurt. (Na enkele ogenblikken) Is hij allèèn weg ?
- ELISE Hij is toch alleen vertrokken... Het zou maar een half uur duren. (Ongerust) Hij zal zich toch wel strict aan de instructies houden ?
- EDWARD (Sussend) Natuurlijk... (Drinkt van z'n glas) Wat waren de instructies ?
- ELISE Dat weet ik niet... Ik heb hem iets horen zeggen over telefoneren en een koffertje achterlaten, dat is alles.
- EDWARD (Lichtelijk verbaasd) Dat weet je niet ? Hebben ze het jou dan niet verteld ?
- ELISE (Kortaf) Neen. Harry heeft alles met Jacques geregeld.
- EDWARD (Zucht en drinkt van z'n glas. Na enkele ogenblikken) Dus je weet ook niet hoevèèl geld er in dat koffertje stak ?
- ELISE (Schudt alleen het hoofd)
- EDWARD Toch geen peulschil, neem ik aan. (Bij zichzelf) Dat is het nooit... (Polsend) Honderd miljoen ?
- ELISE (Geïrriteerd) Ik weet het niet, Eddy !
- EDWARD Veel meer kàn niet. Ze zullen wel cash geëist hebben. En om dat op zo'n korte termijn bijeen te krijgen... Erik is nog maar twee dagen... (Wanneer hij het effect van z'n bedenking ziet op Elise) Enfin... (Drinkt weer)
- ELISE (Na enkele ogenblikken) Als ze het geld in handen hebben... Zullen ze hem dan direct vrijlaten, denk je ?
- EDWARD Natuurlijk. Hem dan nog vasthouden is zinloos...
- ELISE Ik hoop het.
- EDWARD (Na enkele ogenblikken) Is er sinds eergisteren nog contact geweest met die...?
- ELISE (Nerveus) Hoe dikwijls moet ik het nu nog zeggen ! Ik weet het niet ! (Herpakt zich dan) Dat zal wel niet. Anders zou Jacques het me wel gezegd hebben.

- Of vader...
- EDWARD (Ironisch) Vader ?! Per fax dan. Of per koerier. Als hij tenminste tijd vindt om eraan te denken.
- ELISE (Verwijtend) Vind je dit nu het moment ?!
- EDWARD Sorry... (Blikt ironisch naar het portret van de stamvader) Dat neem ik ruiterlijk terug, ouwe jongen. Wat betreft timing ben je onklopbaar. Dat weet ik uit ondervinding. (Lacht wrang)
- ELISE (Hem terechtwijzend) Dat is niet eerlijk, Eddy. Papa heeft het voor mekaar gekregen. En dat was niet eenvoudig. Op zo'n korte termijn...
- EDWARD (Cynisch) Heel juist, zusje. Zonder hem stonden we nergens. (Strak) Maar daar staat natuurlijk wel tegenover dat zonder zijn centen Erik nooit zou ontvoerd zijn.
- ELISE (Verontwaardigd) Eddy, alsjeblieft !
- EDWARD Sorry.
- ELISE Ik weet zeker dat hij de laatste achtenveertig uur geen oog heeft dichtgedaan.
- EDWARD (Ernstig) Dat kan wel. (In zichzelf) Net als Erik waarschijnlijk...
- ELISE (Nerveus) Ik mag er niet aan denken. (Ontzet door de idee) Ze zullen hem toch niets doen ?!
- EDWARD (Nadrukkelijk) Als ze krijgen waar ze om gevraagd hebben is daar geen reden voor. (Drinkt gulzig)
- ELISE (Kijkt hem even aan) Eddy, in Godsnaam.
- EDWARD Wat ? (Drinkt opnieuw, uitdagend)
- ELISE Zou je het niet wat kalmer aan doen ?
- EDWARD (Schouderophalend) Waarom ?
- ELISE Omdat ik niet wil dat Erik je zo ziet als hij straks thuiskomt !
- EDWARD Zò ?
- ELISE Je weet goed genoeg wat ik bedoel.
- EDWARD (Schamper) Dat zal het minst van z'n zorgen zijn, geloof me.
- ELISE Wat bedoel je daarmee ?
- EDWARD (Haalt fel uit) Dat je er geen idee van hebt wat

die jongen doormaakt ! Jullie doen allebei alsof hij ergens op vakantie is ! Jullie weten niet wat het betekent, zo... (Wendt zich van haar af. Na enkele seconden - in zichzelf gekeerd) Jullie beseffen het gewoon niet. De angst. Het niet weten waaraf en waaraan... Helemaal alleen... Met niemand kunnen praten... De hele wereld valt aan stukken, verdwijnt gewoon... (Cynisch) En alsof dat niet volstaat, voel je je nog schuldig ook. Gek, niet ? Je hebt het gevoel dat je stout bent geweest en daarvoor gestraft wordt ! (Drinkt glas leeg)

ELISE Hou op, Eddy !

EDWARD (Na enkele ogenblikken) Dat is het juist, Eli. Het houdt nooit op. (Loopt naar de bar en schenkt opnieuw vol) De kruik weigert gewoon te drijven - er zitten teveel barsten in. (Heft z'n glas) Alleen dit maakt het soms draaglijk. (Drinkt opnieuw. Wanneer hij Elises emotionele reactie ziet - sus-send) Ach. Let maar niet op mij, zusje. Af en toe dan... Erik is een flinke knaap. Hij komt er wel overheen.

ELISE (Hoopvol) Denk je ?

EDWARD Natuurlijk. Uiteindelijk is twee dagen niet hetzelfde als twee weken...

ELISE (Aarzelend) Eddy, ik... Je mag echt niet denken dat ik vergeten ben dat je...

EDWARD (Onderbreekt haar en wuift haar verontschuldiging weg) Dat weet ik wel, Eli...

ELISE Het is alleen maar dat ik nu...

EDWARD (Overtuigend) Maak je maar geen zorgen over Erik. Hij overleeft het wel. Hij aardt naar z'n grootvader: die overleeft ook altijd alles. (Wanneer hij Elises reactie ziet) Sorry... (Drinkt opnieuw. Op dat ogenblik komt Jacques binnen, Hij loopt tot bij het bureau en begint gedecideerd naar een telefoonklapper te zoeken.)

- ELISE (Loopt tot bij hem - gejaagd en nerveus) Is er al nieuws ?
- JACQUES (Rustig en superieur) Nee, lieve. Dat kan nog niet.
- ELISE (Nerveus) Zou Harry dan al niet terug moeten zijn?
- JACQUES (Kijkt op z'n uurwerk en schudt het hoofd) Nee.
- ELISE Maar hij is al meer dan een uur weg ! Dat is toch abnormaal!
- JACQUES (Blijft rustig. Sussend) Wel nee, lieve. Harry neemt gewoon geen enkel risico, dat is alles. (Troostend) Wees maar niet ongerust: er zal Erik niets overkomen. Zolang we ons maar aan de afspraken houden. Dan is hij vandaag nog vrij.
- ELISE (Hoopvol) Denk je ?
- JACQUES (Terwijl hij de telefoonklapper opent) Natuurlijk... (Begint een nummer te draaien) Ik ga papa even bellen, okee ? (Na enkele ogenblikken) Meeneer ? Jacques hier... Goed - de gegeven omstandigheden in acht genomen... Harry is het geld gaan deponeren. We verwachten hem alle ogenblikken terug... Ja... (Beslist) Vandaag nog... Ja, heel zeker. Ze zouden hem vrijlaten zodra ze het geld hadden, dus... Absoluut... Doe ik. Hoe was de stemming bij de vrienden van de beurs, tussen haakjes? (Zucht) Dat was te verwachten, natuurlijk... Wie wel ? Hoe zegt u ? Ja, maar die problemen zijn over tien dagen dan ook opgelost... (Bevestigend) Daar mag u op rekenen, ja. (Glimlacht, alsof er een belofte wordt gedaan) Daar hou ik u aan... Ja. Doe ik. Zodra Erik terug is... Ja. (Legt de hoorn neer en bergt de telefoonklapper op)
- EDWARD (Bij de bar. Heeft ondertussen z'n glas leeggedronken en weer bijgevuld.) Je bent wel heel erg zeker.
- JACQUES (Lichtjes neerbuigend) Waarvan ?
- EDWARD Dat Erik vandaag nog wordt vrijgelaten.
- JACQUES Omdat het zo afgesproken is met de ontvoeders !

Ze laten hem gaan zodra ze het geld hebben. En dat zal nu zo ongeveer wel het geval zijn. Dus...

EDWARD (Grijnzend) Tenzij Harry er met het geld vandoor is.

ELISE (Gealarmeerd) Denk je echt dat Harry dat...

JACQUES (Onderbreekt haar.) Onzin ! Hij raaskalt, lieve. (Minachtend) Nog maar eens. Niet zo verwonderlijk, natuurlijk... Harry is een vriend van de familie. Al jaren. Waarom denk je dat we hem gekozen hebben?

EDWARD Goede vraag, 'schòn'-broertje.

JACQUES (Cynisch) Zou je je niet beter beperken tot de dingen die je kent, Edward ? (Nadrukkelijk) Je glas is bijna leeg.

ELISE (Sussend) Jacques...

JACQUES (Glimlacht even superieur)

ELISE (Na enkele ogenblikken) Waarom heb je Harry eigenlijk allèen laten gaan ? Waarom ben je zelf niet...

JACQUES (Onderbreekt haar.) Omdat het Harry z'n job is. Omdat we weten dat we Harry kunnen vertrouwen. Harry heeft al wel meer gedaan voor de familie - en voor het bedrijf. (Nadrukkelijk) Omdat Harry beter dan wie ook weet hoe je zo'n dingen moet aanpakken. Amateurs kunnen de boel alleen maar verknoeien.

EDWARD Waarom heb je er de politie dan niet bijgehaald ? In plaats van een privé-detective ?

JACQUES (Superieur) Zoals ik al zei, m'n beste Edward: amateurs kunnen de boel alleen maar verknoeien.

EDWARD De politie ? Amateurs ?

JACQUES Niet soms ?

EDWARD (Haalt sceptisch de schouders op)

JACQUES (Nadrukkelijk en cynisch) Zijn we dan al vergeten wat er de vorige keer gebeurd is toen we er de politie bijhaalden ?

EDWARD (Klapt duidelijk dicht. Drinkt met èèn slok z'n glas leeg en schenkt het wat moeilijk weer vol)

- ELISE (Na enkele seconden - om de gênante stilte de doorbreken) Heb je Harry zien vertrekken met het geld ?
- JACQUES (Verveeld) Ja, natuurlijk.
- ELISE Het stak in een koffertje ?
- JACQUES (Zuchtend, als tegen een kind) Ja, lieve, het stak in een koffertje.
- ELISE Hoeveel was het ?
- JACQUES Dat is toch niet belangrijk.
- ELISE (Nadrukkelijk) Jacques: hoeveel zat erin ?
- JACQUES Wat maakt dat nu voor verschil uit ?
- ELISE (Bijt er zich in vast) Hoeveel, Jacques ? (Wanneer deze niet reageert) Als moeder heb ik het recht om het te weten. (Wanneer een reactie uitblijft) Luister, ik heb geen zin om het aan papa te vragen. Maar als het moet...
- JACQUES (Verveeld) Jezus ! (Zucht en capituleert dan) Een half miljard. Okee ?
- ELISE (Verbaasd) Een half miljard ? Zoveel ?
- JACQUES De tijden zijn veranderd, lieve. Voor duizend frank koop je niets meer tegenwoordig.
- EDWARD (Sceptisch) Een half miljard... In èèn koffertje...
- JACQUES (Geïrriteerd) Ja, meneer de wiskundige. In èèn koffertje. In vreemde valuta. Uiteraard.
- EDWARD (Bij zichzelf - de drank begint greep op hem te krijgen) Een half miljard... Een heel bedrag om bij elkaar te krijgen... Op zo'n korte termijn... Maar je hebt gelijk: de tijden zijn veranderd... Vroeger ging het zo vlot niet... Duurde het heel wat langer... Tè lang, volgens sommigen... Maar ja, vroeger... (Houdt z'n gehandschoeide hand ostentatief omhoog en 'bestudeert' ze - bitter) Toen hield je er tenminste nog wat aan over.
- ELISE (Medelijdend) Eddy...
- JACQUES (Gebaart haar te zwijgen. Doet een eerlijke poging - ernstig) Edward... Dat kon toen niemand voor-

- zien, dat weet je toch ook wel ?
- EDWARD (Bitter) Tuurlijk ! Ik heb sindsdien niets anders meer gedacht. Dit was echt niet te voorzien, denk ik dan !
- JACQUES Je vader heeft toen ook z'n uiterste best gedaan om...
- EDWARD (Onderbreekt hem - heftig) Oh ja ? Toen was er nochtans geen sprake van een privé-detective ! Of van het mobiliseren van een hele holding ! Zelfs niet eens van onderhandelen ! Waarom nu wel en toen niet ?!
- JACQUES Tja... Dat weet ik niet... Ik...
- EDWARD (Agressief) Jij weet nòdit wat, jij !
- JACQUES (Is het plots beu - scherp) Het zal ervan afhangen voor wie het is, zeker !
- EDWARD (Klapt door dat antwoord in elkaar. Kijkt Jacques even aan, kan zich echter niet meer beheersen en verdwijnt dan in de tuin langs de verandadeur.)
- ELISE (Nadat Edward verdwenen is) Jacques... Dat was toch nergens voor nodig.
- JACQUES (Op verontschuldigende toon) Sorry... Hij begon me alleen danig op de zenuwen te werken. Het is gemakkelijk, met een glas whisky in de hand zeggen hoe het moet ! Vroeger, toen hij nog op kantoor werkte, deed hij net hetzelfde. Kreeg hij met z'n kuren zelfs de secretaresses op de kast. (Vergoelijkend, duidelijk een rol opvoerend) Maar misschien heb ik een beetje... Het spijt me. Ik ben mezelf niet. De zenuwen...
- ELISE (Na enkele ogenblikken - aarzelend) Jacques... Je verzwijgt toch niets ?
- JACQUES (Op z'n hoede) Verzwijgen ? Waarom zou ik iets verzwijgen ?
- ELISE Om me te ontzien. Misschien... (Haalt de schouders op)
- JACQUES Waar haal je dat nu weer ?
- ELISE Ik weet het niet. (Radeloos) Ik weet het echt niet